

[Statsministeren.]

som bekendt gik den borgerlige oppositions ærinde og derved blev den ydre anledning til, at vore venner til højre i salen i sommermånederne viste stor interesse for norske tilstande og sendte diverse telegrammer og lykønskninger af sted. Vi hørte ikke noget videre til det her i debatten, men det skyldes formentlig, at man ikke havde tid til at komme ind på det.

Må jeg slutte med over for det ærede medlem hr. Aksel Larsen at gentage, hvad jeg har sagt andre steder: socialdemokratiets politik udformes ganske uafhængigt af SF, ganske som vi formåede at holde os uafhængige af kommunisterne, da de var repræsenteret i det høje ting.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg tror, at alle de ærede ordførere gjorde nogle bemærkninger om den almindelige internationale situation og gjorde det med udgangspunkt i den lettelse i den internationale situation, der er blevet mærkbar, efter at den begrænsede atomprøvestopaf tale er blevet truffet. Jeg kan sige, at vi — som det allerede er sagt i åbningstalen — fra regeringens side på tilsvarende måde med tilfredshed ser på den internationale udvikling, der her har været tale om, og jeg kan sige, at man mærker måske ikke mindst forbedringen i atmosfæren mellem øst og vest, når man ser på, hvorledes forhandlingerne i FN's generalforsamling er foregået i den forløbne del af den nuværende plenarforsamling. Der mærker man en tydelig forandring. Den tone, hvori de forskellige taler holdes, den mangel på skældsord, som vi kan konstatere denne gang, er udtryk for den bedring af klimaet i international henseende, som er opstået.

Jeg tror også, vi med interesse skal følge de bestræbelser, der vil blive udfoldet for at gå videre ad afspændingsvej. Så vidt det foreligger oplyst, har de tre store udenrigsministre under forhandlingerne i New York drøftet problemet om den militære udnyttelse af det ydre rum. Selv om der ikke foreligger nogen aftale om, at man skal afstå herfra, så foreligger der dog en forståelse mellem de tre lande herom, en forståelse, som formentlig enten vil finde udtryk i en egentlig aftale eller måske, og vel snarere,

i erklæringer afgivet af de tre landes regeringer. Jeg tror, at en sådan forståelse, som i sig selv måske ikke har så forfærdelig stor betydning, kan betragtes som det første skridt på afspændingsvej, og vi har lov til at håbe på, at dette skridt vil blive efterfulgt af yderligere. Jeg tror dog, vi skal være opmærksomme på, at for hver gang man står over for at skulle tage et nyt skridt, bliver dette skridt vanskeligere at nå til enighed om. De drøftelser, der har været ført om afspænding i Europa, de drøftelser, der har været ført om kontrolforanstaltninger med hensyn til en delvis nedrustning, de forhandlinger, der har været ført i Genève, viser alle sammen, at det er overordentlig vanskelige problemer at komme videre med. Men vi har den tilfredsstillelse, at der arbejdes med problemerne, og vi har lov til at håbe på, at man efterhånden vil få diskuteret sig igennem alle de praktiske og politiske vanskeligheder, der ligger i vejen for deres løsning, sådan at de succesivt kan bidrage til en fortsat forbedring af atmosfæren.

I forbindelse med omtalen af FN-arbejdet, som jeg senere skal vende lidt tilbage til, vil jeg gerne besvare et par spørgsmål, som det ærede medlem hr. Iver Poulsen har stillet mig.

Det første spørgsmål var, hvorledes det forholder sig med udgifterne til den nordiske FN-beredskabsstyrke. Det fremgår jo af den aftale, der er sluttet mellem de nordiske lande, at styrkens formering først skal finde sted, når de engagementer, de nordiske lande i øjeblikket har i de fredsbevarende aktioner i Gazaområdet og Congo er bragt til en afslutning, og det ærede medlem spurgte mig, om formering af en sådan FN-beredskabsstyrke ville medføre øgede udgifter for staten. Hertil kan jeg svare, at de udgifter, vi regner med til den danske del af beredskabsstyrken, er engangsudgifter til materielanskaffelser på ca. 15 mill. kr. og årlige driftsudgifter på ca. 7-8 mill. kr. Beløbstørrelsen afhænger noget af, hvor længe man mener beredskabsstyrkens folk årligt skal ligge inde til træning. Da det er således, at FN principielt afholder udgifterne ved de fredsbevarende aktioner, der i øjeblikket er i gang, vil det altså sige, at formeringen af en FN-beredskabsstyrke vil